

ната страна. Като се постели вътрешността съ тънка, мека трева — всичко е вече привършено. Женската снася 3—5 зеленикави яйца, голѣми до 2 с.м., съ кафяви петна. Докато тя лежи надъ яйцата, мъжката ѝ носи храна. Обикновено много тъкачи гнѣздятъ на една палма. Животътъ на колонията е особено интересенъ, когато се излупятъ малкитѣ. Гнѣздата сж толкова близо едно до друго, че даватъ видъ на пчеленъ кошерь, отъ който непрекъснато тъкачитѣ излизатъ за храна и се връщатъ обратно.

Другъ единъ тъкачъ, който живѣе въ Индия, нареченъ *байя*, прави гнѣздото си презъ сезона на дъжда — отъ априлий до септемврий. Тази птица вие гнѣздото си по дърветата, но въ нѣкои мѣста тя гнѣзди подъ покривитѣ на кжщитѣ, гдето висятъ понѣкога съ стотици гнѣзда. Гнѣздото е отъ тънки тревисти стѣбълца, откъснати още зелени, или отъ жилкитѣ на палмитѣ. Когато гнѣздото е вече готово, птичката прави една преградка, та образува единъ видъ предверие, гдето, по мнението на нѣкои природоизпитатели, седи мъжката. Тамъ по-късно презъ деня стоятъ и малкитѣ птички. Въ първо време гнѣздото се строи отъ дветѣ птички, но щомъ преградката бжде готова, доизграждането върши женската съ материала, който носи мъжката птичка.

Този тъкачъ внася въ гнѣздото си и глина. Мѣстнитѣ жители смѣтатъ, че тъкачката внася глината, за да полепи по нея свѣтящи червеи, които освѣтяватъ гнѣздото. Нѣкои учени, обаче, смѣтатъ, че тази глина се поставя, за да остри тъкачътъ по нея клюна си. Други пъкъ намиратъ, че глината дава здравина на гнѣздото. Има и такива природо-